

[Lilli Gyldenkilde]

bejde, som udmærker sig ved, at nogle af landene er med i EF, mens andre er uden for. Man forstår altså at lave politik sammen alligevel, og i den retning skal vi gå hurtigere, raskere og med kvindehjerte og mandsmod tage fat i de problemer, Europa står over for i de kommende år.

Jeg skal til slut sige tak til alle fra embedsværket, der har været involveret i at give os en god, veldisponeret beretning, også tak til ministerrådet. Så skal jeg ikke undlade at sige, at det har været muligt indtil nu at få lavet lidt om på tingene ved at lave omstruktureringer og visse former for rationaliseringer, men jeg vil godt gentage, hvad jeg én gang har sagt tidligere: Hvis vi skal videre i det nordiske samarbejde, må man indse, at det koster nogle penge. Jeg vil godt bede om snart at få oplyst, hvad det nordiske samarbejde koster i forhold til, hvad vi bruger på EF-samarbejdet.

Det tror jeg kunne være en meget givtig måde at få anskueliggjort på, at det er ikke nok med store ord, der skal altså noget til, hvis vi skal samarbejde.

Sønderby (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for beretningen til dem, der har lavet den, og tak til ministeren for en udmærket gennemgang af de ting, som vi har arbejdet med i Nordisk Råd. Jeg vil også gerne sige tak til de ordførere, der allerede på nuværende tidspunkt har brugt en anden tone end den, der er blevet brugt de senere år. Det hænger måske også sammen med, at vi på talrige møder her i salen og andre steder har fokuseret på, hvordan det nordiske samarbejde var, og måske fokuseret mere på, hvad det ikke var. Jeg tror, det har været gavnligt, at vi i de sidste år måske også har været lidt kritiske over for os selv og prøvet at fokusere på, hvilke ting vi kunne ændre på.

Den diskussion, vi har haft, har somme tider været gold, for der er egentlig ikke sket mere. Vi har haft diskussionen i Folketinget, og så er der ikke blevet gjort ret meget mere ved det.

Vi har haft den glæde, at ministeren for nordiske anliggender med den interesse, han har for det, har indkaldt os efter sessionen for at diskutere, hvilke ting der var lavet forkert, og hvilke ting vi kunne ændre. Det er mere frugtbart i hvert fald end bare at vente til næste session og så sige, at der egentlig var nogle ting, vi

kunne ændre. På den måde, det er grebet an, har vi haft muligheder for at tage fat på tingene, når vi havde dem i frisk erindring. Det har måske været medvirkende til, at den beretning, vi drøfter i dag, er mere positiv, og at de indlæg, der kommer, også er mere positive.

Jeg føler i hvert fald, også når vi diskuterer det i vores egen gruppe, at vi ligesom er ved at komme ud af det dødvande, som Nordisk Råd har været i.

Det blev også sagt af den fungerende danske præsident i Helsingør forleden, da vi havde møde deroppe. Da sagde hr. Gammelgaard for ministeren for nordiske anliggender, at vi ved, at netop disse møder giver os mulighed for et reelt stykke politisk arbejde og for at dyrke politiske venskaber. Der vil jeg da gerne sige, at jeg synes, begge dele er vigtige. Det er vigtigt, at vi laver et stykke politisk arbejde – det er det, vi drøfter her – men det er også vigtigt, at vi ved sådan en middag diskuterer: Hvor langt er I egentlig i jeres forhandlinger med EF? Hvorfor gør I det dér, og hvad har I fundet ud af under de rejser, der har været til Benelux osv.? Jeg synes, at det har været positivt.

Meningen med det nordiske samarbejde har aldrig for Venstre været, at vi var nok i os selv i det nordiske. Vi har fået kritik. Jeg har også sagt før, at vi var mere europæere end nordiske. Nej, vi er både danske, nordiske og europæere. Men det er ikke noget, man behøver at være for sig selv, det er noget, man kan være lidt mere i fællesskab.

Vi har også i årenes løb fået gennemført en række initiativer til gavn for det nordiske, til gavn for os selv, men på længere sigt også til gavn for hele det nordiske samarbejde på baggrund af det, vi kom med sidste år, Norden og Europa, også til gavn for det europæiske samarbejde. Jeg synes, at vi er blevet mere udadvendte, vi har fået flere internationale kontakter uden at drøfte udenrigspolitik. Jeg må så her sige, at jeg er meget uenig med hr. Anker Jørgensen i, at vi også skal til at diskutere sikkerhedspolitik, for så begynder vi nok at være uenige igen. Jeg synes egentlig, at der ingen grund er til at lægge op til det.

Hele den udvikling, der er sket i de østeuropæiske lande så tæt uden for vores dør, har gjort, at vi ikke kan undgå at blive påvirket af den. Vi kan heller ikke undgå, at vi tager del i denne demokratiseringsproces. Vi har også op-